

XXIX.

Волтеровата Молитва.

Залъзва слънцето прѣдъ менъ,
И вѣчността прѣдъ мене се открива;
О, наближи великий день,
Деньтъ на правдата всемилостива! .

* *

Високомощний Ехова,
Създателю на Земната Обителъ,
Послушай дирнитъ слова
Изрѣчени отъ вѣрний ти служителъ.

* *

Къмъ Тебъ простира днесъ ръцѣ
Тозъ който въ Твое Име вредъ ратува!
Дай миръ, дай миръ на туй сърце
Въ гърдитъ ми което се вълнува!

* *

Въ измами често падахъ, да,
Признавамъ го! . Безъ брой съмъ правилъ грѣшки!
Но моя духъ е билъ всегда
Исполненъ съ Тебе, Сждниче Чловѣшкий!

* *

Не вѣрвамъ азъ че този Богъ
Добъръ къмъ мене въ грѣшкитъ ми даже,
Ще бжде прѣкалено строгъ
Подиръ смъртъта ми, и ще ме накаже!

XXX.

To George Kennan.

(Слѣдъ като прочетохъ брошурата: „Послѣднее Заявленіе
Русскихъ Либераловъ. — Жоржа Кеннана.“—)

Англо-Саксонскій родъ, на който вий принадлежите,
Съ позорни язви е покритъ . . . Тамъ въ Лондонъ,
Новий Тиръ,